

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Bursíkovou ve věci

žalobce: **P. T.**
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Milošem Pleštilem
sídlem Vlčí vrch 28, Liberec

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 9. 2024, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalovaná rozhodnutím ze dne 7. 6. 2024, č. j. X, zamítla žalobcovu žádost o invalidní důchod podle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Důvodem bylo, že žalobcova pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %.
2. Žalobce podal námitky, ale žalovaná v záhlaví označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) námitky zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
3. Žalobce brojí proti napadenému rozhodnutí žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a domáhá se, aby je soud zrušil.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Podání účastníků řízení

4. Žalobce namítá, že žalovaná nevzala v úvahu všechny okolnosti podstatné pro vznik nároku na invalidní důchod. Žalobce se totiž stal invalidním v důsledku pracovního úrazu, což je jednou z podmínek plynoucích z § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Dne 5. 5. 2022 měl žalobce při plnění svých pracovních úkolů autonehodu. Při ní utrpěl otřes mozku s krvácením do mozku a mnohačetné zlomeniny krčních obratlů s posunem. Podstoupil několik neurochirurgických zákroků a s následky se potýká dodnes. Je stále v pracovní neschopnosti. Jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je tedy nesporně v příčinné souvislosti s pracovním úrazem. Proto má žalobce za to, že mu žalovaná měla invalidní důchod přiznat.
5. Žalovaná ve vyjádření uvádí, že podle posudku vypracovaného Institutem posuzování zdravotního stavu žalobce není invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 20 %. Podle § 38 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod (mimo splnění dalších podmínek) tehdy, stal-li se invalidním. Podle § 39 odst. 1 a 2 tohoto zákona je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost neméně o 35 %. Této míry poklesu pracovní schopnosti žalobce podle posudku nedosahuje. Proto žalovaná nemohla námitkám vyhovět a invalidní důchod mu přiznat. Žalovaná navrhla, aby soud obstaral posouzení žalobcova zdravotního stavu od Posudkové komise MPSV.
6. Žalobce v replice opětovně zdůraznil, že jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je v přímé příčinné souvislosti s úrazem, k němuž došlo dne 5. 5. 2022 při plnění pracovních úkolů. Souhlasí s návrhem žalované na obstarání posudku svého zdravotního stavu.

Posouzení žaloby soudem

7. Soud ověřil, že žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná. Žaloba má všechny zákonem požadované formální náležitosti. Soud ji proto věcně projednal. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
8. O věci rozhodl soud bez jednání, protože účastníci s takovým postupem souhlasili – žalobce výslovně a žalovaný ani na výzvu soudu nesdělil, že by s projednáním věci bez jednání nesouhlasil.

Žalovaná nepopírá, že má žalobcův dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav původ v pracovním úrazu

9. Žalobce proti napadenému rozhodnutí vznáší jedinou námitku. Vytýká žalované, že nezohlednila, že jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má původ v pracovním úrazu.
10. Podle § 38 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let a stal se
 - a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo

b) invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

11. Žalobce se mylí. Žalovaná nepopírá, že je žalobcův dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav důsledkem pracovního úrazu. Tento závěr vyslovil posudkový lékař Institutu posuzování zdravotního stavu a žalovaná s ním nepolemizuje, jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozhodnutí.
12. Důvodem, proč posudkový lékař a ve shodě s ním i žalovaná dospěli k závěru, že žalobci nelze invalidní důchod přiznat, je skutečnost, že **žalobce není invalidní**. Jeho pracovní schopnost totiž poklesla pouze o 20 %. Jak vyplývá z § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, takový pokles pracovní schopnosti invaliditu nezakládá – o invaliditě lze hovořit až v případě, kdy pracovní schopnost pojištěnce poklesne pod 35 %. Pokud žalobce není invalidní, nemohla mu žalovaná přiznat invalidní důchod.
13. Žalobce má pravdu v tom, že obecně je skutečnost, že invalidita vznikla následkem pracovního úrazu, podstatnou okolností pro vznik nároku na invalidní důchod. Pojištěnec invalidní v důsledku pracovního úrazu má privilegované postavení (oproti pojištěncům, jejichž invalidita vznikla z jiného důvodu), neboť v takovém případě pro vznik nároku nemusí splnit potřebnou dobu pojištění (§ 29 zákona o důchodovém pojištění). I pro pojištěnce, jenž utrpěl pracovní úraz, ovšem platí, že pro přiznání invalidního důchodu musí jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesnout o nejméně 35 % (§ 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 3. 2008, č. j. 18 Cad 113/2007-50). V případě žalobce k zákonem požadované míře poklesu pracovní schopnosti nedošlo. Tudíž mu nelze invalidní důchod přiznat bez ohledu na to, co je příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého stavu.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

14. Jediná žalobní námitka není důvodná. Soud proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
15. Pro úplnost soud dodává, že žalobce v žalobě nepolemizoval s medicínským posouzením svého zdravotního stavu (s posudkovým závěrem o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce ani s jinými v posudku vyslovenými závěry). Soud proto neshledal důvod obstatat pro účely soudního řízení posudek žalobcova zdravotního stavu od Posudkové komise MPSV, jak oba účastníci shodně navrhli.
16. Soud neprovedl důkaz listinami, které žalobce předložil soudu společně s žalobou. Většina z nich je totiž součástí správního spisu, jehož obsahem se dokazování neprovádí (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Lékařskou zprávou MUDr. M. z Centra pro léčbu bolesti ve Všeobecné fakultní nemocnici z 4. 11. 2024 soud k důkazu neprovedl, neboť skutečnost, že žalobcův dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav má původ v (pracovním) úrazu, nebyla ve věci sporná, a otázku míry poklesu své pracovní schopnosti žalobce nerozporoval.

17. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší ze zákona (§ 60 odst. 2 s. ř. s.). Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. února 2025

Lenka Bursíková, v. r.
soudkyně